

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilman

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

18. De quodam Sacerdote, qui dubitans sub consecratione de conuersione
substantiæ. ex hostia sanctissima, quam manibus tenebat: viuus sanguis
manare cœpit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](#)

44 COLLATION. SACRAR.
te mulieris cum tota plebe se in orationē prostrauit. Et post paululum surgens, particular panis, quam super altare posuerat, carnem suam reperit. Quam coram cunctis incredulitate demonstrans, ad credulitatis gratiam tam illam reuocare potuit, quam totum populum confirmare curauit. Rursus itaque in orationem cum eisdem prostratus, caro frustum in panis primordia reformauit.

De quodam Sacerdote, qui dubitans sub consecratione de conuersione substantiae, ex hostia sanctissima quam manibus tenebat, viuus sanguis manaret.
Ex Platina in vita Urbani IIII. PP.

CAP. XVIII.

Vrbanus Papa IIII. cum esset Hierosolimitanus Patriarcha: Viterbij, ubi curia Romana erat, à Cardinalibus numero IX. inter se discordantibus, extra eorum Collegium IIII. Kalend. Septemb. Anno Domini M CC. LXI. Romanus Pontifex renuncians sedidit annos III. mensem unum, & dies IIII. in veterem & nobilissimam Tusciæ urbem accedit, loci aspectu, & securitate delectatus (enim in summo saxo posita, & ad expugnandum difficultima) diu in ea cum curia Romana permansit. Nam Manfredi Sicilia Regis Romanæ Ecclesiæ hostis potentia & vi sancte sedes tunc præcipue vexabatur, à ciuibus Venetianis honorificentissime suscepimus, Monaldenses & Philippenses primarios, urbis

ues, bello ciuili inter se laborantes, in concordiam redigit, & dum vixit eam conseruauit urbem sibi & Romane Ecclesiae fidelissimam, variis ædificiis, tū publicis, tum priuatis, multis etiā priuilegiis exornauit Rempublicam, in ea postremo vrbe; Anno Domini M. CC. LXXXIII. sacratissimi corporis Christi solemnitas quinta feria post octauam Pentecostes ab eodem Pontifice perpetuis temporibus, cum solemnni supplicatione, qua etiam nunc celebratur, instituta est, cum eius solemnitatis officium S. Thomas Aquinas, qui eo tempore publicè Theologiam in ea ciuitate profitebatur, composuisset, id verò factum fuit propter miraculum, quod hoc tempore Vulsmiis in dioecesi, & ditione Vrbenetana, in Ecclesia S. Christinæ accidit. Nam dum sacrificus quipiam sacra Missarum solemnia celebraret, Sacramento iam confecto, de panis & vinit ransubstantiatione & Christi corpore dubitauit, vnde statim (dictu & auditu mirum) ex sanctissima quam in manibus tenebat, hostia, viuus sanguis manare coepit, & totā Mappam, quam corporale, vocat, tinxit. Quo miraculo attonitus Pōtifex Urbanus III. Corporale prium ad se ab Episcopo loci cum processione, urbem veterē transferri voluit, & illud solemnitate instituta in Ecclesia Vrbenetana recondidit. Quæ omnia ex eiusdem Pōtificis Bulla, quæ adhuc exstat, intelliguntur, quanquam nō me

me lateat, quosdam esse, qui, nescio quid
quadam muliere sancta reclusa, nomine Eu-
fabulentur: quorum sententiam nihil mor-
cum quod supra dixi, vulgarissimum sit,
cuius postea memoriam, ciues Vibenera-
tunc nobiles, dirissimi & potentes, nobili-
mum templum Deo, & beatæ virginis Mariae
fundamentis construere cœperunt, tanta ma-
le, apparatu, & impensarum magnitudine o-
lebre, ut nullum in toto terrarum orbe tunc
potuerit comparari. Ceterum hoc non, n
XXV. anno post, Christi verò M. CC.XC.
etum suit, Nicolao IIII. Pōtifice Maximo,
eodem anno xij. die Novembris, primum
pidem in maximi & nobilissimi tēpli funda-
mentis, Cardinalibus cum omni curia Rom-
na, multis peregrinis, Prælatis, Episcopo ci-
tatis Clero, Magistratibus, nobilibus &
uerso populo Vrbenerano astātibus, postea
bres supplicationes habitas solemniter posu-
maximasque singulis annis, ipso die Ecclesie
illam visitantibus indulgentias largitus est,
aliis postea Pontificibus cōfirmatas & aucta-
in quo celeberrimo templo postea sandu-
Corporale collocatum est altari, & tabernac-
lo ad id conseruandum elegantissimè fabri-
ctis, quod singulis annis in die corporis Ch-
isti in celebri supplicatione deuotissimè cir-
fertur, finitimi omnibus populis eò illa
ad id videndum confluentibus.